

Miten kirjojen maailma voi viedä mukanaan? Siinä onkin kysymys, johon ihmiset aina keksivät erilaisia selityksiä, mutta joista jokaisella henkilöllä on joka kerta erilainen näkökulma. Miten kirjojen maailma vie mukanaan, sitä en kokonaan tiedä. Kerron kuitenkin asiasta oman näkökulmani, joka kertoo asiasta vain oman kokemukseni mukaisen selityksen. Kirjallisuuden maailma on samalla kertaa hyvin hämmentävä, kiinnostava ja sanoilla elävä. Kirjallisuudesta innostuneisiin kirjojen maailma vaikuttaa yleensä hyvin monella tavalla ja voi viedä mukanaan johtuen esimerkiksi kirjan hyvästä sisällöstä tai kiinnostavasta juonesta niin, että lukija voi parhaimmillaan vaipua eräänlaiseen transsiin. Tällainen käytös voi voimakkaimmillaan ilmetä ruokahaluttomuutena, hiljaisen ja puhumattoman käytöksen muodossa tai vetäytymisellä lukemaan omaan huoneeseen. Kirjallisuuden mukaansa viemä ihminen voi alkaa esim. miettimään, kykenisikö hän itse kirjoittamaan yhtä merkittävää, mukaansa tempaavaa kirjallisuutta kuin lukemansa kirjan kirjoittaja. Hän voi jopa ryhtyä kirjailijaksi itse kirjan luettuaan ja vaikuttuneena suuresti sen sisällöstä. Itseeni kirjallisuuden maailma vaikutti syvästi jo nuorena, ja huomasi olevani jo ensiluokkalaisena kiinnostunut kirjallisuudesta. Luin jo tuolloin hyvin paljon, ja äidinkielelliset lahjani ilmenivät sujuvana ääneen lukemisena, selkeänä tekstinä (kirjoitettuna) ja laajana sanavarastona. Jo niin nuorena aloin ajatella kirjoittamisen hyötyjä ja mahdollisuuksia, ja pikku hiljaa minussa heräsi halu tulla kirjailijaksi. Kokemukseni amatöörikirjailijana ovat kuluneiden vuosien varrella olleet sekä myönteisiä että kielteisiä. Kielteiset kokemukseni perustuivat (ja perustuvat vieläkin) ajatukseen siitä, ettei kirjoittamaani kirjasarjaa koskaan julkaista tai haluttomuutena kokoaikaiseen kirjoittamiseen. Myönteisiä kokemuksia ovat olleet ilo siitä, että osaan kirjoittaa ja hienoinen ylpeys tekstin yhtämittaisesta sujuvuudesta. Suuri lukuharrastuneisuuteni on auttanut minua paljon, sillä olen oppinut erilaisten lukemieni kirjallisuuslajien kautta uusia sanoja ja sanontoja. Niiden kautta olen oppinut suuremmaksi kasvaessani kirjoittamaan paljon paremmin ja saamaan uudenlaisen käsityksen kirjallisuuden maailmasta, josta tulee esiin hyviä ja huonojakin puolia. Lukukokemukseni on kuitenkin sen verran kehittynyttä, etten lue mitä tahansa kirjaa ainoastaan hienon ja houkuttelevan kansikuvan ja takatekstin tähden. Kirjan sisältöhän saattaa olla jotain aivan muuta kuin kannesta voi päältä katsellen arvata, sillä joskus valitessani kirjan pelkän kansikuvan perusteella jouduin pettymään sen sisällöstä täysin. Kiinnostuksen kohteitani ovat aina olleet erityisesti fiktion sijoittuvat kirjat kuten fantasia-, kauhu- ja seikkailukirjat, sillä kirjoittamani omat tekstit ovat enimmäkseen olleet aina fiktiivisiä. Pidän myös (harvoista) rakkaustarinoista (joista osa on tekstiltään kuin todelliseen maailmaan perustuvia, mutta tapahtumiltaan ja henkilöstöltään keksittyjä) kuten Tuulen viemää ja Twilight -sarjan kirjat. Vaikka tietyt kirjat kuuluisivatkin samaan kirjaryhmään (esim. rakkauskirjoihin), ne poikkeavat toisistaan tyystin sisällöltään, juoneltaan ja tekstiltään. Rakkauskirjoista en oikein osaa sanoa mitään, sillä olen lukenut niitä valitettavan vähän, mutta esim. tietyt faktakirjallisuuden lajit eivät kiinnosta minua yhtään. Nykyään kirjallisuus, erityisesti juuri nuorille suunnattu rakkauskirjallisuus on omasta mielestäni mennyt hyvin huonoon suuntaan, sillä kirjailijat tuntuvat huomanneen, etteivät useimmat nykynuoret juuri kaipaa kirjoihin muuta kuin vain seksiä, väkivaltaa ja rakkautta, jota tuntuu olevan liiaksi asti. Vaikka kirjallisuus on edelleen merkittävä osa kulttuuriamme, se ei enää vaikuta nykynuoriin kuten ennen, sillä nämä ovat vähentäneet lukeneisuuttaan hyvin paljon. Se on vaikuttanut järkyttävästi siten, että nykyisin nuorten äidinkielellisen kirjallisuuden taso on heikentynyt huomattavasti, millä on suuri vaikutus myös näiden tulevaisuuteen ja vaikuttaa näiden koulumenestykseen. Sen tähden lukeminen ja äidinkielen perusasioiden osaaminen ovat tärkeitä. Nykynuorten kirjallisuushanteet rajoittuvat erityisesti yläkouluikäisten teinityttöjen kohdalla erityisesti ja useimmiten rakkaudesta ja muista

ihmissuhteista kertoviin kirjoihin, joista osa on aikuisten osastolta lainattuja. Yhä pienempi osa tämän ikäisistä nuorista edes enää lukee fantasiakirjoja. Twilight -sarja on ollut suosittu jo pitkään, sillä fantasian ja kauhun lisäksi siinä on tyttöjen kaipaamaa rakkautta, mutta senkin suosio tietyillä paikkakunnilla on luultavasti jo alkanut hiipua. Jokaisella ihmisellä on kuitenkin omat kirjallisuushanteensa, joita kenelläkään ei ole oikeutta muuttaa painostamisella ja lukumaun haukkumisella. Kaikilla on oikeus lukea niin paljon kuin vain haluaa ja täysin itsensä ihanteiden mukaista kirjallisuutta. Jokainen kirjallisuuden laji on tärkeä, jotta kirjojen maailma kaikessa monimuotoisuudessaan ja ihmeellisyydessään avautuisi meille vähä vähältä niiden sanojen ja tarinoiden kautta, jotka joku kirjailijaksi innostunut kirjallisuuden maailman tuntija on kirjoittanut meille oman käsityksensä kautta.